

יאיר ניצני מרים גבה

מבול פגיעה

אחרי שהגשם הפך מחלום רטוב לאויב האומה, הנה כמה דרכים לנצל אותו לטובת כולנו

כמי שגרמו להקצנת האקלים בגלל חוסר ההתחברות שלנו בטבע, גישה תבוסתנית שמספקת רוח גבית (חזקה!) לטרור הגשמים – ולשנות מדיניות: במקום הגנה פסיבית וניסיונות לברוח למקום יבש בכל פעם שמטפטף עלינו – לענות לכל מטר של גשמים בהפצצה מסיבית של העננים.

אבל ייתכן שעדיף להשלים עם המציאות האקלימית הרטובה ולמנף את המצב החדש לכיוון חיובי. למשל, לייצא את המים לאוסטרליה, שבעקבות גל השריפות זקוקה להם עכשיו כמו אוויר לנשימה. נכון שמדובר במדינה רחוקה, אבל כבר הראינו לא פעם שאנחנו מוכנים לנסוע לכל יעד, יעלה כמה שיעלה, כדי לעזור לאנשים ולקנגוראים במצוקה. חפירות הרכבת הקלה בארץ נמשכות כבר יותר מדי זמן. אולי חכם יותר להמיר את התחנות, שגם ככה יוצפו בחורף, בתעלות מים פתוחות בנוסח וניציה. במקום פקקים ומסלולים מיוחדים לאוטובוסים ננהיג כאן תחבורה ימית, ובשיט של עשר דקות במעבורת של חברת "דן", שתשנה את שמה ל"דג", נוכל להגיע מתל אביב לפתח תקווה המוצפת, והפך עם התנועה באמת תזרום.

לנסיעות מקומיות נוכל להזמין גונדולה, והמונר פול של נהגי המוניות יישבר עם הקמת חברה מבוטסת אפליקציה בשם "גט גונדולה". בגרסה הרטובה של ישראל, נראה מה יגידו כל החכמולוגים שטענו שיש לנו יותר מדי צוללות.

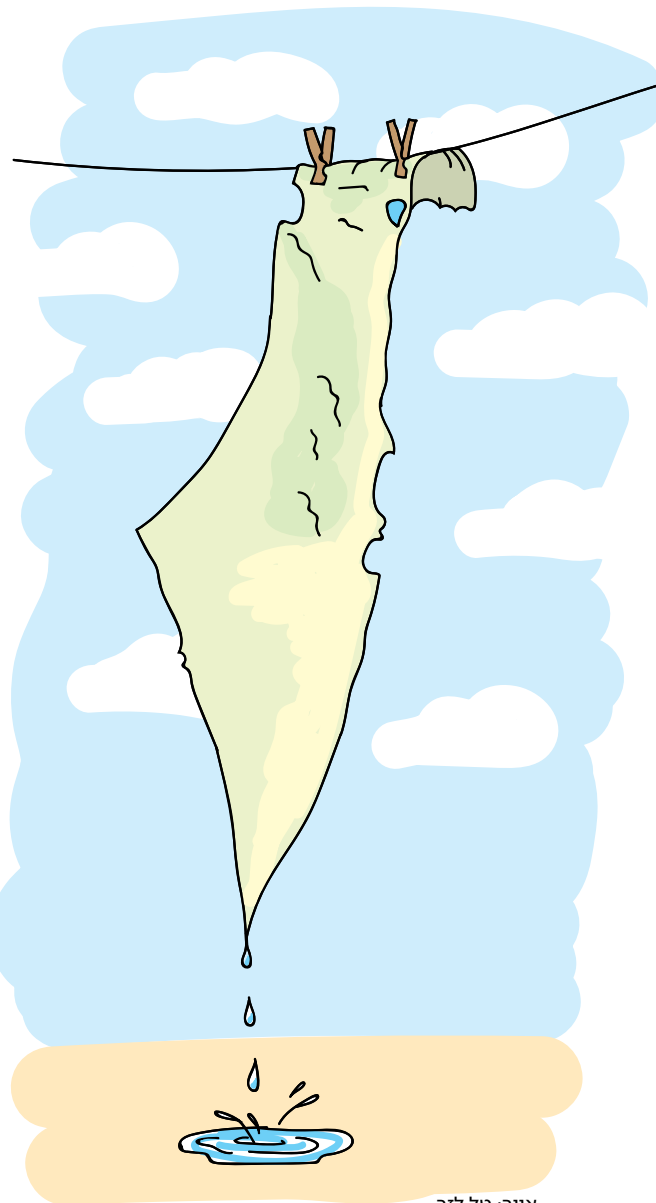
אפרים קישון כבר חזה את הנולד בשנות ה-70 עם "תעלת בלאומילך", וזה הזמן להגשים את חזונו ולהפוך את תל אביב לוונציה של המזרח התיכון. נותר רק לחבר את התעלות לים ולהתחיל לבזבז מים במזרקות בכל כיכר, כמו באירופה.

תיירים רבים שמגיעים היום לארץ מתאכזבים לגלות שהירדן המפורסם הוא בסך הכל נחל די קטן, שבארץ המוצא שלהם היה נחשב בקושי לדליפה במקלחת. הרחבה של הירקון ומיזוגו עם האיילון המוצף ייצרו נהר גדול, ומיתוגו כירדן אלטרנטיבי ללא הפסקה יכול להגדיל את התיירות לתל אביב.

במהרה בימינו נהפוך למרכז תיירות מים עולמי, ובי מקום מדבר וגמלים, נווה עם נהרות ודולפינים. העובד דה שכל עיר בישראל תהפוך לעיר חוף, כולל "חוף ירושלים" בירושלים ו"חוף כביש 6", תי צור אלפי מקומות עבודה חדשים בענפי המצילים והגולנים, שלא לדבר על החיים החדשים של ענף הפיראטים.

נהריה תהפוך לאקווריום ענק, ומלון אגמים יהפוך לרשת מלונות שבאמת תשקף לאגמים בכל רחבי הארץ. במקום כלבים שעושים את צרכיהם ברחובות נגדל כלבי ים, ונחזיר את הדולפינריום לגדולתו. וכמובן, הפצת שמועה שבאגם באזור השפלה שוכן יצור קדמוני בשם "המפלצת מלוד נס ציונה" תיצור אטרקציה חדשה, שתמשוך לכאן תיירים תמימים מכל העולם. ●

yairn@israelhayom.co.il

איור: טל לזר

שהמפעילים נשלחו הביתה כחלק מהקיצוצים בתקציב ושינוי סדרי העדיפויות, גילו שבשוק הפרטי אין הרבה דרישה למפעילי תנורים ושוה לא עוזר להם למצוא עבודה בפעילויות, ולאחר מחאה תפסו עצמאות ומחממים את העננים על דעת עצמם?

אפשר לנסות להילחם

בגשמים באופן יצירתי. למשל, לבנות פרגולה גדולה מעל כל המדינה, שלא רק תגן עלינו מפני הגשמים, אלא גם תוכנן באופן כזה שכל הגשם יתנקז דרך מרזבים לצדדים ויזרום על המדינות השכנות, כך שנוכל להציף ולהטביע את הצבא הסורי וחזבאללה לפי הצורך.

אפשר לנסות ליירט את הגשם בעזרת באוויר באמצעות מערכת דמוית כיפת ברזל. בנוסף, אם רוצים לעצור את הגשמים המשתוללים, צריך להפסיק להאשים את עצמנו

הגשמים המסיביים של השבועות האחרונים

הפתינו את כולנו, שטפו לנו את רחובות הערים, ועל הדרך גם הציפו אותם. רק שבמקום צפרדעים, שוחים במים פחי צפרדע.

השאלות הרבות על איכות התשתיות ועל רמת המוכנות שלנו לגשמים מתחברות לעובדה שתמיד היינו אומה אובססיבית לענייני מים. הפחדו אותנו כמה יבש פה, הוזהרו אותנו שישאל מתייבשת ושרננה רז מתקלפת, חינו אותנו לחסוך במים, לימדו אותנו להתפלל לגשמי ברכה שיגביהו את מפלס הכנרת ויטביעו בה את כל צרותינו. רפול הציע שלטובת הכלל נתקלח בזוגות, ובנסיעות לחו"ל צילמנו בקנאה את האגמים והנהרות של הגויים, יימח שמם וזרמם, והשארנו את הברז במ"קלחת במלון פתוח במשך כל החופשה, "כי יש להם מלא מים, לנבלות האלה".

בטיולים שנתיים לקחו אותנו לבניאס, למפל התנור ולבריכת המשושים, כדי לראות את הפלא השמיני של העולם: מים, כאילו מדובר בפירמידות או באתר ארכיאולוגי קדוש. הבהירו לנו שכאן תמיד חם ויבש, אין טעם להשקיע במעילים ובכפפות, שלא לדבר על מטרייה, שזה משהו שמקבלים במתנה מסוכן הביטוח אבל הוא לא ממש קריטי לנו, כי הגשם הוא ידידו הטוב ביותר של הישראלי.

עכשיו, בתוך כמה ימים של גשם מוגזם, שהפך את תל אביב לשילוב של ונציה וצ'רנוביל וגרם לשלטי הפרסומת של "פאודה" עם הסלוגן "וולקאם טו עזה" להיראות אמיתיים – היחס לגשם התהפך. מחלום רטוב לאויב האומה.

יכול להיות שבמקום הסלוגנים בנוסח "ישראל מתייבשת" נקבל בקרוב קמפיין הפוך, עם סלוגנים כמו "ישראל מייבשת גרביים על הרדיאטור", "יש ראל – החלום הרטוב של אירופה" ו"רק הניקוז יכול".

עם כל הכבוד להסברים על הקצנת מזג

האוויר עקב הנוזקים האקולוגיים שגרמנו לכדור הארץ, כדאי לבדוק גם אפשרויות נוספות למ"בול. החקלאים, ובראשם שר החקלאות היוצא אורי אריאל, מבקשים מאיתנו כבר שנים להתפלל לגשם, וכי נראה זה עבה. רק שבצירוף גל החורפים בתשובה והזמרים האמוניים, נוצרה כנראה תופעה של תפילות יתר, שגרמה לעודף. או שאותו בחור שישב במרומים עם הירד על השיבר עוד מתקופת נוח והמבול שוב כועס על משהו.

מה שכן, אם הוא בעניין של תיבת נוח 2, כדאי שיבהיר כבר עכשיו את מי הוא מתכוון להציל. אני מציע שברוח התקופה, הפעם זו תהיה "תיבת נועה", שבה המין האנושי ייוצג על ידי נועה קירל, ולצידה חיות כמו סימבה, חרד קרן והלו קיטי.

ייתכן שהקרייט על הגשם צריך ללכת דווקא לח"כ דוד ביטן. ביטן אמנם יותר על המינוי לתפקיד שר החקלאות אחרי פחות משבוע, אבל בתקופה הזאת הפגין כישרון נדיר למשיכת משקעים והוריד יותר מילימטרים ממה ששרים אחרים הספיקו בקדנציה ארוכה.

אני לא חובב תיאוריות קונספירציה, אבל חדי האוון בוודאי שמו לב שכבר לא שומעים יותר ברדיו בשנים האחרונות את ההוראות למפעילי התנורים בצפון, שבעבר נקראו לתרום למאמץ הלאומי להורדת גשם. האם ייתכן